

Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten

Sammanfattning

Utskottet föreslår att riksdagen lämnar ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande i enlighet med 10 kap. 3 § riksdagsordningen. Utskottet anser att kommissionens förslag strider mot subsidiaritetsprincipen.

Utskottet konstaterar inledningsvis att det är fråga om ett sådant lagstiftningsutkast som omfattas av bestämmelserna om subsidiaritet i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen.

Utskottet vill framhålla vikten av att olika nationella arbetsmarknadsmodeller och medlemsstaternas kompetens på det sociala området och på sysselsättningsområdet respekteras. Utskottet anser att det är oklart vilket mervärde en ny myndighet skulle medföra; det preciseras inte närmare i kommissionens förslag. Redan i dag finns väl etablerade strukturer både på nationell nivå och på EU-nivå för att hantera de frågor som myndigheten ska ansvara för. Tvärtom ser utskottet en risk för att det med en ny myndighet kommer att skapas ytterligare strukturer som ökar administrationen och genererar merarbete för medlemsstaterna.

Att myndigheten enligt förslaget ska återrapportera till kommissionen hur medlemsstaterna följer EU-rätten riskerar vidare enligt utskottet att användas som skäl för att utvidga regelverket på arbetsmarknadsområdet eller att utvidga myndighetens mandat. Därmed finns det också en risk för att myndighetens verksamhet hamnar i konflikt med de nationella arbetsmarknadsmodellerna.

Myndighetens föreslagna uppgifter att medla mellan medlemsstaterna och stödja gemensamma inspektioner ser utskottet som särskilt problematiska.

Utskottet anser sammanfattningsvis att det övergripande målet med myndigheten, att bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden, i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna

genom en förbättrad samverkan inom ramen för befintliga processer och strukturer, och att det därför kan ifrågasättas vilket mervärde en ny europeisk arbetsmyndighet skulle ha.

Utskottet vill avslutningsvis framhålla vikten av att förhandlingen om förslag till rättsakter inte inleds innan tidsfristen för subsidiaritetsprövningen har gått ut, vilket även uppmärksammats av riksdagens konstitutionsutskott (bet. 2017/18:KU5). De nationella parlamentens roll att kontrollera subsidiariteten riskerar annars att förlora i betydelse.

I utlåtandet finns en reservation (S, MP, V) där det föreslås att riksdagen beslutar att inte lämna ett motiverat yttrande.

Prövade förslag

Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (COM(2018) 131).

Innehållsförteckning

Utskottets förslag till riksdagsbeslut.....	4
Redogörelse för ärendet.....	5
Ärendet och dess beredning.....	5
Kommissionens förslag.....	5
Utskottets prövning.....	8
Inledning.....	8
Förslagets förenlighet med subsidiaritetsprincipen.....	8
Reservation.....	12
Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (S, MP, V).....	12
<i>Bilaga 1</i>	
Förteckning över prövade förslag.....	13
<i>Bilaga 2</i>	
Motiverat yttrande från Sveriges riksdag.....	14

Utskottets förslag till riksdagsbeslut

Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten

Riksdagen beslutar att lämna ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande med den lydelse som anges i bilaga 2.

Reservation (S, MP, V)

Stockholm den 3 maj 2018

På arbetsmarknadsutskottets vägnar

Raimo Pärssinen

Följande ledamöter har deltagit i beslutet: Raimo Pärssinen (S), Jessica Polfjärd (M), Annelie Karlsson (S), Ann-Christin Ahlberg (S), Sven-Olof Sällström (SD), Jan Ericson (M), Patrik Björck (S), Annika Qarlsson (C), Marco Venegas (MP), Christian Holm Barenfeld (M), Eva-Lena Jansson (S), Magnus Persson (SD), Said Abdu (L), Ali Esbati (V), Helén Pettersson i Umeå (S), Erik Andersson (M) och Erik Slottner (KD).

Redogörelse för ärendet

Ärendet och dess beredning

Den 13 mars 2018 presenterade kommissionen ett förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (COM(2018) 131).

Den 28 mars 2018 hänvisade kammaren förslaget till arbetsmarknadsutskottet för subsidiaritetskontroll. Åttaveckorsfristen för att lämna ett motiverat yttrande går ut den 21 maj 2018.

Regeringen lämnade muntlig information om förslaget vid ett sammanträde den 27 mars 2018 och informerade riksdagen skriftligt om sin bedömning av tillämpningen av subsidiaritetsprincipen den 10 april 2018 (dnr 1683-2017/18) efter en begäran av utskottet enligt 10 kap. 10 § riksdagsordningen. Regeringen informerade också riksdagen om sin syn på förslaget i en fakta-PM den 17 april 2018 (2017/18:FPM72).

Kommissionens förslag

Bakgrund och syfte med förslaget

Kommissionens ordförande Jean-Claude Juncker aviserade i sitt tal om tillståndet i unionen den 13 september 2017 kommissionens avsikt att inrätta en europeisk arbetsmyndighet.

Syftet med myndigheten är att stärka förtroendet för och bidra till en mer rättvis inre marknad. En mer rättvis inre marknad har varit en av Junckerkommissionens prioriteringar. Kommissionen anger att gränsöverskridande arbetskraftsrörlighet inom EU är positivt för individen, ekonomin och samhället i stort. Den fria rörligheten för EU:s medborgare är den del som medborgarna stöder mest av EU:s politik och prioriteringar. EU har utvecklat omfattande lagstiftning som reglerar fri rörlighet för arbetstagare, utstationering och samordning av de sociala trygghetssystemen. Flera förslag till ändringar av lagstiftningsakter på området förhandlas för närvarande.

Kommissionen anger att det dock fortfarande finns utmaningar vad gäller efterlevnad och effektiv tillämpning av EU:s bestämmelser på området. Det senaste årtiondet har antalet människor som bor eller arbetar i ett annat EU-land nästan fördubblats till 17 miljoner 2017.

Europaparlamentet har vid flera tillfällen fört fram behovet av förstärkt tillsyn och ökad samordning mellan medlemsstaterna, inklusive stärkt informationsutbyte mellan nationella yrkesinspektioner. Även rådet har betonat vikten av att förbättra det administrativa samarbetet och behovet av att utveckla stöd och informationsutbyte för att bl.a. motverka bedrägerier och missbruk av regler på utstationeringsområdet.

Inrättandet av Europeiska arbetsmyndigheten i form av en decentraliserad EU-myndighet syftar till att bemöta följande utmaningar:

- bristande stöd till enskilda och arbetsgivare i gränsöverskridande situationer
- otillräcklig tillgång till och utbyte av information mellan nationella myndigheter som ansvarar för olika delar av gränsöverskridande arbetskraftsrörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen
- otillräcklig kapacitet hos nationella myndigheter att organisera gränsöverskridande samarbeten med myndigheter i andra länder
- avsaknad av strukturer för gränsöverskridande inspektionsaktiviteter och system för medling mellan medlemsstaterna
- otillräckligt samarbete på EU-nivå på området.

Det övergripande målet med myndigheten är enligt kommissionen att bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden. Syftet med förslaget är i detta sammanhang följande:

- förbättra enskildas och arbetsgivares tillgång till information om sina rättigheter och skyldigheter när det gäller arbetstagarnas rörlighet och samordningen av de sociala trygghetssystemen samt tillgången till relevanta tjänster
- stärka det operativa samarbetet mellan myndigheter vid gränsöverskridande kontroll av efterlevnaden av relevant unionslagstiftning, inbegripet enklare gemensamma inspektioner
- medla och underlätta lösningar i händelse av tvister mellan de nationella myndigheterna eller gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden, t.ex. företagsomstruktureringar som påverkar flera medlemsstater.

Förslagets huvudsakliga innehåll

Förslaget till förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten är en s.k. inrättandeförordning som bl.a. anger myndighetens syfte, mål och uppgifter. Därutöver finns bestämmelser om organisationsstruktur och personal samt finansiella, allmänna och slutliga bestämmelser. Regleringen har formen av en förordning och kommer att vara direkt tillämplig i alla medlemsstater när den har trätt i kraft.

Myndigheten får ett antal operativa uppgifter, nämligen att tillhandahålla relevant information och relevanta tjänster till enskilda och arbetsgivare samt stödja medlemsstaterna i deras samarbete, informationsutbyte, samordnade och gemensamma inspektioner, riskbedömning, kapacitetsuppbyggnad, medling och samarbete vid gränsöverskridande störningar på arbetsmarknaden. EU:s befintliga strukturer och verktyg på området för gränsöverskridande arbetskraftsrörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen integreras eller kompletteras med en EU-myndighet som

ger medlemsstaterna ett operativt och tekniskt stöd som de inte har haft tidigare.

Myndigheten ska förstärka de EU-organ som finns på området för gränsöverskridande rörlighet för att förbättra och förenkla de nuvarande samarbetsformerna samt i förlängningen underlätta arbetet för medlemsstaterna och kommissionen. I dag finns ett antal EU-organ där bl.a. medlemsstaterna och nationella myndigheter samarbetar och utbyter bästa praxis. De berörda EU-organens strukturer och verktyg kommer genom myndigheten att sammanföras i en permanent organisation. Genom förstärkta former för samarbete och gemensamma utredningar uppnås bättre resultat på ett mer resurseffektivt sätt.

Utskottets prövning

Inledning

Subsidiaritetsprincipen regleras i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen. Enligt denna artikel ska unionen, på de områden där den inte har exklusiv befogenhet, vidta en åtgärd endast om och i den mån som målen för den planerade åtgärden inte i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna och därför, på grund av den planerade åtgärdens omfattning eller verkningar, bättre kan uppnås på unionsnivå. Unionens institutioner ska tillämpa subsidiaritetsprincipen i enlighet med protokollet om tillämpning av subsidiaritets- och proportionalitetsprinciperna. De nationella parlamenten ska se till att subsidiaritetsprincipen följs i enlighet med det förfarande som anges i protokollet.

Enligt nämnda protokoll ska Europaparlamentet, rådet och kommissionen översända sina utkast till lagstiftningsakter till de nationella parlamenten för att dessa ska kunna ta ställning till om förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen.

Riksdagen ska i enlighet med 9 kap. 20 § riksdagsordningen pröva om en lagstiftningsakt strider mot subsidiaritetsprincipen.

Förslagets förenlighet med subsidiaritetsprincipen

Kommissionens bedömning

Kommissionen anger att målen med förslaget om en arbetsmyndighet inte i tillräcklig grad kan uppnås på nationell, regional eller lokal nivå utan bättre uppnås på EU-nivå av följande skäl.

- Tillhandahållandet av aktuell information och tjänster av hög kvalitet till allmänheten om rättigheter och skyldigheter i gränsöverskridande situationer behöver samordnas på EU-nivå för att en enhetlig, tydlig och effektiv strategi ska kunna säkerställas.
- Tillämpningen av unionsrätten i fråga om arbetstagarnas rörlighet över gränserna och samordning av de sociala trygghetssystemen bygger på samarbete mellan medlemsstaterna, vilket innebär att ingen medlemsstat kan agera ensam.
- För att öka synergieffekterna och stödja samarbetet mellan medlemsstaterna när det gäller tillämpningen av unionslagstiftningen om arbetskraftens rörlighet och samordning av de sociala trygghetssystemen, garantera ett tydligt rättsläge för myndigheter och enskilda samt nå en samsyn i fråga om tillsynsbehovet, är det även nödvändigt att utarbeta en samordnad gemensam EU-strategi i stället för ett ibland komplext nät av bilaterala eller multilaterala avtal.

Kommissionen anser även att förslaget är i linje med proportionalitetsprincipen, det står i proportion till behovet av operativt stöd och går inte utöver vad som är nödvändigt för att uppnå detta mål. Förslaget innebär enligt kommissionen inga nya skyldigheter för medlemsstaterna, enskilda eller arbetsgivare, utan är inriktat på stöd till gränsöverskridande rörlighet och skapande av nya möjligheter. Förslaget inkräktar enligt kommissionen inte på det nationella beslutsfattandet, lagstiftandet eller verkställandet av åtgärder, vilket förblir medlemsstaternas behörighet. Dessutom får medlemsstaterna själva i stor utsträckning välja hur de utnyttjar de möjligheter som förslaget medför.

Vidare skriver kommissionen att det i konsekvensbedömningen som åtföljer förslaget beskrivs hur förslaget uppnår den bästa balansen mellan att uppfylla målen och skapa nytta (positiva konsekvenser) för nationella myndigheter, enskilda och arbetsgivare utan att detta avsevärt ökar kostnaderna. Där redovisas också att de berörda parter som rådfrågats inför förslaget mestadels stöder det.

Regeringens bedömning

Regeringen informerade i en promemoria till riksdagen den 10 april 2018 om sin bedömning av tillämpningen av subsidiaritetsprincipen i förslaget till förordning och angav följande.

Förslaget går ut på att i gränsöverskridande situationer underlätta tillgång till information, stödja samarbetet mellan medlemsstaterna och underlätta lösningar vid tvister. Regeringen gör bedömningen att medlemsstaterna – på nationell, regional eller lokal nivå – inte i tillräcklig utsträckning kan uppnå dessa specifika mål och inte heller förslaget övergripande mål att säkerställa rättvis rörlighet på den inre marknaden. På EU-nivå finns redan regler som förutsätter samarbete mellan medlemsstater samt forum och kommittéer som utifrån olika infallsvinklar och på olika sätt ger möjlighet att förbättra efterlevnaden av EU:s bestämmelser på området. Regeringen delar kommissionens bedömning att det föreligger utmaningar vad gäller efterlevnad och effektivt genomförande av EU:s bestämmelser på området.

Regeringen gör också bedömningen att målen, som avser just gränsöverskridande situationer, bättre kan uppnås på unionsnivå.

Mot denna bakgrund bedömer regeringen att kommissionens förslag är förenligt med subsidiaritetsprincipen, dvs. om man vill inrätta en Europeisk arbetsmyndighet i syfte att uppnå förslaget mål så behöver detta ske på EU-nivå.

När det gäller förslaget proportionalitet skriver regeringen följande i sin fakta-PM (2017/18:FPM72).

För att vara proportionerlig bör förordningen utformas så att målen med förslaget kan uppfyllas på ett resurs- och kostnadseffektivt sätt och med respekt för fördelningen av befogenheter mellan EU och medlemsstaterna, nationella arbetsmarknadsmodeller och sociala trygghetssystem.

Utskottets ställningstagande

Utskottet konstaterar inledningsvis att det är fråga om ett sådant lagstiftningsutkast som omfattas av bestämmelserna om subsidiaritet i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen.

Som utskottet tidigare uttalat, bl.a. i sitt yttrande över kommissionens arbetsprogram för 2018 (ytr. 2017/18:AU2y), anser utskottet att frågor som rör sysselsättning och socialpolitik är fundamentala för alla medlemsstater. EU arbetar i många avseenden med dessa frågor. Exempelvis finns det gemensamma regler för skydd av arbetstagare, och medlemsländerna samordnar sin politik på sysselsättningsområdet inom ramen för EU:s tillväxtstrategi, Europa 2020. I huvudsak tillhör dock dessa frågor medlemsländernas kompetens.

Utskottet är positivt till att förbättra samverkan mellan medlemsländerna för att motverka att man kringgår lagstiftning, förbättra genomförandet, skydda arbetstagare och hantera gränsöverskridande frågor. Utskottet kan se ett behov av att samordna medlemsstaternas myndigheter, men samverkan bör i första hand förbättras genom att befintliga processer och strukturer utnyttjas. Exempelvis har det s.k. tillämpningsdirektivet till utstationeringsdirektivet medfört nya bestämmelser om administrativt samarbete mellan myndigheter på utstationeringsområdet.

Utskottet framförde i det ovan nämnda yttrandet sin uppfattning att kommissionen inte skulle gå vidare med förslaget om en europeisk arbetsmyndighet, då det kunde ifrågasättas vilket mervärde en sådan myndighet skulle ha. Utskottet kan nu konstatera att kommissionen valt att lägga fram förslaget, och utskottet har att ta ställning till om förslaget är förenligt med den subsidiaritetsprincip som slås fast i fördraget om Europeiska unionen.

Utskottet vill återigen framhålla vikten av att olika nationella arbetsmarknadsmodeller och medlemsstaternas kompetens på det sociala området och på sysselsättningsområdet respekteras. Utskottet anser fortfarande att det är oklart vilket mervärde en ny myndighet skulle medföra; det preciseras inte närmare i kommissionens förslag. Redan i dag finns det väl etablerade strukturer både på nationell nivå och på EU-nivå för att hantera de frågor som myndigheten ska ansvara för. Tvärtom ser utskottet en risk för att det med en ny myndighet kommer att skapas ytterligare strukturer som ökar administrationen och genererar merarbete för medlemsstaterna.

Att myndigheten enligt förslaget ska återrapportera till kommissionen hur medlemsstaterna följer EU-rätten riskerar vidare enligt utskottet att användas som skäl för att utvidga regelverket på arbetsmarknadsområdet eller att utvidga myndighetens mandat. Därmed finns det också en risk för att myndighetens verksamhet hamnar i konflikt med de nationella arbetsmarknadsmodellerna.

Myndighetens föreslagna uppgifter att medla mellan medlemsstaterna och stödja gemensamma inspektioner ser utskottet som särskilt problematiska.

Utskottet anser sammanfattningsvis att det övergripande målet med myndigheten, att bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden, i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna genom en förbättrad samverkan inom ramen för befintliga processer och strukturer, och att det därför kan ifrågasättas vilket mervärde en ny europeisk arbetsmyndighet skulle ha.

Utskottet vill avslutningsvis framhålla vikten av att förhandlingen om förslag till rättsakter inte inleds innan tidsfristen för subsidiaritetsprövningen har gått ut, vilket även uppmärksammats av riksdagens konstitutionsutskott (bet. 2017/18:KU5). De nationella parlamentens roll att kontrollera subsidiariteten riskerar annars att förlora i betydelse.

Mot denna bakgrund anser utskottet att förslaget om en europeisk arbetsmyndighet strider mot subsidiaritetsprincipen och föreslår att riksdagen lämnar ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande i enlighet med 10 kap. 3 § riksdagsordningen.

Reservation

Subsidiaritetsprövning av kommissionens förslag till förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (S, MP, V)

av Raimo Pärssinen (S), Annelie Karlsson (S), Ann-Christin Ahlberg (S), Patrik Björck (S), Marco Venegas (MP), Eva-Lena Jansson (S), Ali Esbati (V) och Helén Pettersson i Umeå (S).

Förslag till riksdagsbeslut

Vi anser att förslaget till riksdagsbeslut borde ha följande lydelse:

Riksdagen beslutar att inte lämna ett motiverat yttrande och lägger utlåtandet till handlingarna.

Ställningstagande

Till skillnad från utskottsmajoriteten delar vi regeringens bedömning av tillämpningen av subsidiaritetsprincipen i förslaget om en europeisk arbetsmyndighet. Målet med den föreslagna myndigheten – att bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden – avser gränsöverskridande situationer och kan inte uppnås i tillräcklig utsträckning av medlemsstaterna själva. Målen uppnås därför bäst genom åtgärder på unionsnivå.

Vi ser att det på den europeiska arbetsmarknaden finns ett behov av information om grundläggande rättigheter och skyldigheter i gränsöverskridande situationer. Det finns även behov av att motverka felaktig tillämpning och kringgående av lagstiftning. Det kan också finnas behov av stöd när det uppstår tvister mellan medlemsstater i gränsöverskridande situationer. En myndighet som i huvudsak tar över arbetsuppgifter från befintliga EU-organ men samlar dem och förhoppningsvis hanterar dem mer systematiskt kan vara ett sätt att uppfylla ett sådant existerande och växande behov.

Mot denna bakgrund anser vi att förslaget är förenligt med subsidiaritetsprincipen, vilket är det vi ska ta ställning till här. Vi föreslår därför att riksdagen beslutar att inte lämna ett motiverat yttrande och lägger utlåtandet till handlingarna.

När det gäller förslaget i övrigt, t.ex. den närmare utformningen av myndighetens ansvar och befogenheter, hänvisar vi till utskottets överläggningar med regeringen. Vi ser det som avgörande att en sådan myndighet inte undergräver parternas autonomi och kollektivavtalens ställning. Därför är det angeläget att Sverige deltar aktivt och konstruktivt i förhandlingsarbetet, som vi kommer att följa noga.

BILAGA 1

Förteckning över prövade förslag

Kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (COM(2018) 131).

BILAGA 2

Motiverat yttrande från Sveriges riksdag

Riksdagen har prövat om kommissionens förslag till Europaparlamentets och rådets förordning om inrättande av Europeiska arbetsmyndigheten (COM(2017) 131) strider mot subsidiaritetsprincipen. Riksdagen anser att förslaget strider mot subsidiaritetsprincipen. Skälen till riksdagens bedömning är följande.

Riksdagen konstaterar inledningsvis att det är fråga om ett sådant lagstiftningsutkast som omfattas av bestämmelserna om subsidiaritet i artikel 5.3 i fördraget om Europeiska unionen.

Riksdagen noterar att arbetsmarknadsutskottet i sitt yttrande över kommissionens arbetsprogram för 2018 (yttr. 2017/18:AU2y) bl.a. uttalar följande i fråga om den då aviserade europeiska arbetsmyndigheten.

Frågor som rör sysselsättning och socialpolitik är fundamentala för alla medlemsstater, och EU arbetar i många avseenden med dessa frågor. Exempelvis finns det gemensamma regler för skydd av arbetstagare, och medlemsländerna samordnar sin politik på sysselsättningsområdet inom ramen för EU:s tillväxtstrategi, Europa 2020. I huvudsak tillhör dock dessa frågor medlemsländernas kompetens. Arbetsmarknadsutskottet är positivt till att förbättra samverkan mellan medlemsländerna för att motverka att man kringgår lagstiftning, förbättra genomförandet, skydda arbetstagare och hantera gränsöverskridande frågor. Arbetsmarknadsutskottet kan se ett behov av att samordna medlemsstaternas myndigheter, men samverkan bör enligt utskottet i första hand förbättras genom att befintliga processer och strukturer utnyttjas. Exempelvis har det s.k. tillämpningsdirektivet till utstationeringsdirektivet medfört nya bestämmelser om administrativt samarbete mellan myndigheter på utstationeringsområdet.

Riksdagen noterar att arbetsmarknadsutskottet i det ovan nämnda yttrandet som sin uppfattning framförde att kommissionen inte skulle gå vidare med förslaget om en europeisk arbetsmyndighet, då det kunde ifrågasättas vilket mervärde en sådan myndighet skulle ha.

Riksdagen kan nu konstatera att kommissionen valt att lägga fram förslaget, och riksdagen har att ta ställning till om förslaget är förenligt med den subsidiaritetsprincip som slås fast i fördraget om Europeiska unionen.

Riksdagen vill framhålla vikten av att olika nationella arbetsmarknadsmodeller och medlemsstaternas kompetens på det sociala området och på sysselsättningsområdet respekteras. Riksdagen anser att det är oklart vilket mervärde en ny myndighet skulle medföra; det preciseras inte närmare i kommissionens förslag. Redan i dag finns det väl etablerade strukturer både på nationell nivå och på EU-nivå för att hantera de frågor som myndigheten ska ansvara för. Tvärtom ser riksdagen en risk för att det med en ny myndighet kommer att skapas ytterligare strukturer som ökar administrationen och genererar merarbete för medlemsstaterna.

Att myndigheten enligt förslaget ska återrapportera till kommissionen hur medlemsstaterna följer EU-rätten riskerar vidare enligt riksdagen att användas som skäl för att utvidga regelverket på arbetsmarknadsområdet eller att utvidga myndighetens mandat. Därmed finns det också en risk för att myndighetens verksamhet hamnar i konflikt med de nationella arbetsmarknadsmodellerna.

Myndighetens föreslagna uppgifter att medla mellan medlemsstaterna och stödja gemensamma inspektioner ser riksdagen som särskilt problematiska.

Riksdagen anser sammanfattningsvis att det övergripande målet med myndigheten, att bidra till att säkerställa rättvis rörlighet för arbetstagarna på den inre marknaden, i tillräcklig utsträckning kan uppnås av medlemsstaterna genom en förbättrad samverkan inom ramen för befintliga processer och strukturer, och att det därför kan ifrågasättas vilket mervärde en ny europeisk arbetsmyndighet skulle ha.

Riksdagen vill avslutningsvis framhålla vikten av att förhandlingen om förslag till rättsakter inte inleds innan tidsfristen för subsidiaritetsprövningen har gått ut, vilket även uppmärksammats av riksdagens konstitutionsutskott (bet. 2017/18:KU5). De nationella parlamentens roll att kontrollera subsidiariteten riskerar annars att förlora i betydelse.

Mot denna bakgrund anser riksdagen att förslaget om en europeisk arbetsmyndighet strider mot subsidiaritetsprincipen och lämnar härmed ett motiverat yttrande till Europaparlamentets, rådets och kommissionens ordförande.